

Program for jubilæumsfesten:

Velkomstdrink - vi går til bordet.

Kort velkomst med praktiske oplysninger ved toastmaster Thorkild Sørensen.

Sang: *Gak ud min sjæl*

Forret - serveret:

Laksesufflé, sprød salat, agurk, samt citron.

*Velkomsttale ved præsident for Haderslev Y's Men's Club:
Poul Erbs.*

Sang: *Nu lyser løv i lunde*

Hovedret - på buffet:

Farseret unghane, langtidsstegt okse cuvette.

Smørstegte kartofler, sauterede grøntsager, bulgursalat, pintobønnesalat, kraftig sauce, brød og smør.

Sang: *Se det sommer af sol*

Tale fra region og distrikt

Evt. kort pause.

Jazzkoncert med Finn Burichs New Orleans Jazzquartet.

Kaffe/te med kage.

Sang: *Jeg elsker de grønne lunde*

Evt. korte hilsener.

En kort pause, herunder betaling for drikkevarer.

Natmad:

Æggekage med revet kartoffel, bacon, rugbrød, rødbeder, sennep samt purløg.

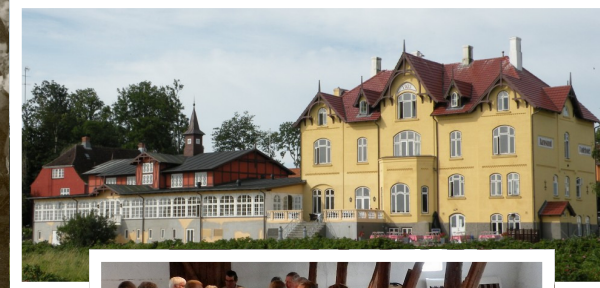
Sang: *Den dag du gav os er til ende*

Afslutning ved Thorkild Sørensen, Haderslev Y's Men's Club.

Sang: *Et hav der vugger sig til ro nu*

Buskørsel til Haderslev. Bussen kører ad to omgange, således at de, der skal videre fra Haderslev kan tage den første bus.

Haderslev Y's Men's Club

Sanghæfte

Sange, som vil blive sunget i løbet af festen:

Gak ud, min sjæl, betragt med flid
i denne skønne sommertid
Guds underfulde gaver!
Se, hvor hvert lille blomsterpar
sig yndeligt nu smykket har
på marker og i haver!

Hvert træ nu pranger med sit løv,
og jorden dækker til sit støv
med sommergrønne klæde,
og skønnere er liljens dragt
end Salomon i al sin pragt
på gyldne kongesæde.

Højt svinger sig de lærker små,
og duerne fra dunkle vrå
i skov og mark sig fryder,
og nattergalen, hør engang!
nu synger glad sin vekselsang,
så bjerg og dal genlyder.

Hver hvedemark om gylden høst
nu varsler til den gamles trøst
og til de unges glæde;
og Paradisets takkesang
genlyder i en efterklang
fra lave barnesæde.

Ak, tænker jeg, er der så stor
en skønhed på den faldne jord
for syndere at finde,
hvor skal vi da vel frydes ved
al glansen af Guds herlighed,
som er i Himlen inde!

Hvor må det være sødt især
at vandre i Guds-haven dér
i evighedens sommer
og høre dér den dag så lang
de tusinde serafers sang,
hvor natten aldrig kommer.

Velsign os med din Helligånd,
og plej os med din egen hånd,
så vi for dig må være
som blomster små med liflig lugt,
som træer fyldt med yndig frugt
til Jesu Kristi ære!

Og, Fader, når du ejegod
oprykker blomsten med sin rod
for bedre den at gemme,
o, plant mig da, og giv mig læ
ved livets væld, af livets træ
i Paradis derhjemme!

*Paul Gerhardt 1653 - Chr. M. Kragballe 1855
Mel.: Genève 1551*

Et hav, der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt,
en ren orangerød magi
en fred, der rækker vidt
mens vi holder hænder.

En nat der nærmer sig så blødt nu
en lyd der stimer om os,
en lillalyserød magi
en sjæl, der kaster los
mens vi lytter bølger.

Et lys der sænker sig så tavst nu
en sol så langsomt på vej
en sommernatteblå magi
et sind, der åbner sig
mens vi fanger stjerner

*Juliane Preisler 1997
Mel.: Matti Borg 1997*

Den dag, du gav os er til ende,
og mørket falder på dit bud.
Du lod os dagens kræfter kende,
Giv os nu nattens fred, åh Gud.

Tak, at din kirke aldrig sover,
mens jorden drejer uden stands.
Dit folk i vekselsang dig lover,
for nattens ro og dagens glans.

Se, over land og hav og høje,
en dag går frem i ubrudt ring,
og folkene for dig sig bøje
med tak for stadig nye ting.

Den sol, som vinker os til hvile,
forskønner andres arbejdsdag,
og sådan den stund for stund skal smile,
til nye lande og folkeslag.

Vær lovet, Gud, dit herrevælde
skal dække hver en plet på jord,
og vidt og frit, der skal det gælde,
at Du - og bare Du er stor!

*John Ellerton 1870
Tordis Friberg 1968
Mel.: Clement C.Scholefield 1874*

Ny lyser løv i lunde,
grønt ligger Danmarks land
imellem blanke sunde,
et skjold med sølver rand;
frugtblomsters hvide pletter
det rige, grønne felt,
mens højt de lyse nætter
slår ud sit sommertelt.

Nu løses fugletunger
af vinterdødens band,
et solskinskor de sjunger
i skovens frie land;
de kalder os, de stemmer,
ud fra vort hverdagsbur,
fjernt fra dets fangetremmer
at finde dig, natur!

Den frihed, som vi savner
bag byens mur og tag,
på åben mark vi favner
en solglad junidag;
så skære er dens kinder
som æbleblomstens blad,
og om dens hår sig vinder
dugdråbers perlerad.

Du lyse, friske sommer!
vor friheds unge brud,
fra støv og støj vi kommer
til fred og stilhed ud.
Vort liv til lyst du vende
på dagens solskinsfelt,
og over os du spænde
de lyse nætters telt!

*Johannes Jørgensen 1892.
Mel.: Carl Nielsen 1921*

Se, det summer af sol over engen,
 honningbien vil fylde sin kurv,
 og der pusles ved bordet og sengen
 af den fattigste sissen og spurv:
 og der jubles hele dagen,
 men mod kvælden bli'r alting så tyst,
 våren synger sin sang, det er sagen,
 og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

Der er sølvklang i majbækkens vove,
 gyldent skær gennem aftenen lang,
 hver en grøft bliver blomstrende skove
 langs den kornrige, bølgede vang:
 disse bølger, o, de stiger
 med min sjæl over solskyens rand,
 rundt i verden er dejlige riger,
 ingen vår som en maj i vort land!

Holger Drachmann 1897
Mel.: Stephen C. Foster 1856

Jeg elsker de grønne lunde
 med tonernes vuggende fald,
 jeg elsker de blanke sunde
 med sejlerens tusindtal.

Jeg elsker hver dal, hver banke,
 med kornets bølgede flugt,
 hvor flittige hænder sanke
 af arbejdets gyldne frugt.

Jeg elsker de brede sletter
 i sollysets sommerpragt,
 i vinterens stjernehæder
 bag snedækkets juledragt.

Mig fryder din ros, din ære,
 mig knuger din sorg, dit savn,
 hver glans, hver plet vil jeg bære,
 som falder på Danmarks navn.

Thi du er mig fader og moder,
 så synges fra strand til strand,
 langt mer end søster og broder,
 thi du er mit fædreland.

Forstummed hver røst i skoven,
 og faldet hver gylden frugt,
 faldt nat over mark og voven,
 jeg fandt det dog lige smukt.

Om alle de drømme bristed,
 du har fra din ungdom drømt,
 om trængsel og nød du fristed,
 jeg elskede dig dobbelt ømt.

Men end er der sang i skoven,
 højt bølger det røde flag,
 end er der en Gud for oven,
 der råder for Danmarks sag.

Johannes Helms 1873
Mel.: Albert Møller ca. 1876